

Người Con Gái Việt Nam Trên Đại Lộ Sri Ayuthaya

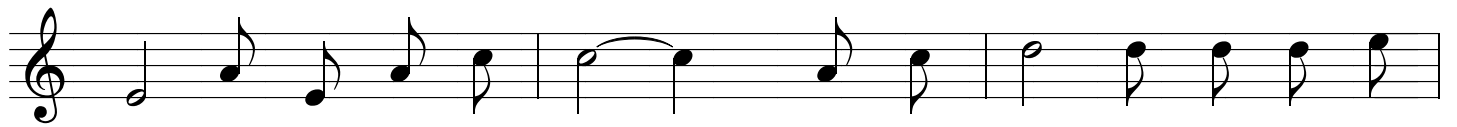
Thơ Trần Trung Đạo

Phan Ni Tấn (N.D) phổ thành ca khúc

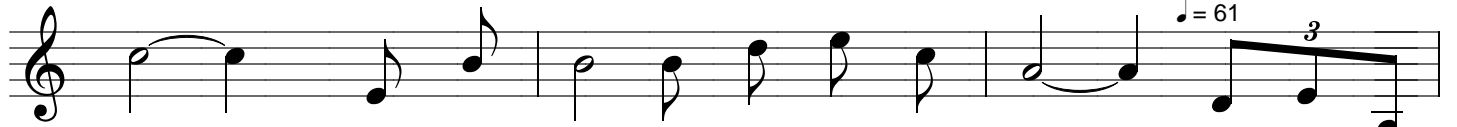
Récitativo (Chậm, Kể Lễ) ♩ = 68

The musical score is written in 4/4 time with a key signature of one sharp (F#). It consists of seven staves of music with Vietnamese lyrics underneath. The lyrics describe the hardships of a young girl in Vietnam during the war, her displacement, and her longing for home.

Người con gái Việt Nam trên đại lộ Sri A - yu - tha -
Người con gái Việt Nam trên đại lộ Sri A - ya - tha -
ya ở Bang - Kok Em đứng đó một mình ôm mặt khóc
ya ở Bang - Kok Đang nhắm mắt nhìn đời trôi nghiệt ngã
Như chợt nhớ ra đây không phải Sài Gòn Mái tóc thu buồn
Thương sợi tóc oan khiến trời buộc đời mình Giấu những ăn năn
Mái tóc héo hon Bay phơ phất giữa phố phường xa lạ Mười sáu
Giấu những rã rời Một mình trong bóng tối trên đất lạ Mười sáu
tuổi kiếp giang hồ chung chạ Trôi lang thang như những bọt
tuổi có hoa vờn bướm lượn Như trăng kia đang khuyết lại
bèo tròn Đất nước nghèo không giữ nổi chân em Nên xứ
tròn Có chút tình yêu áp úng trong tim Nhen ánh

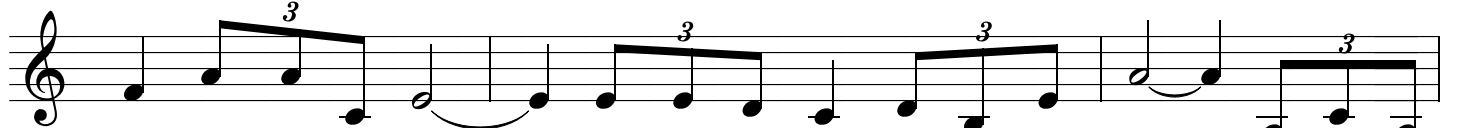
người em làm thân gái khách Tuổi của em như sao mai mới
lửa cho ngày mai sáng tới Lẽ ra em vui chơi trong lớp

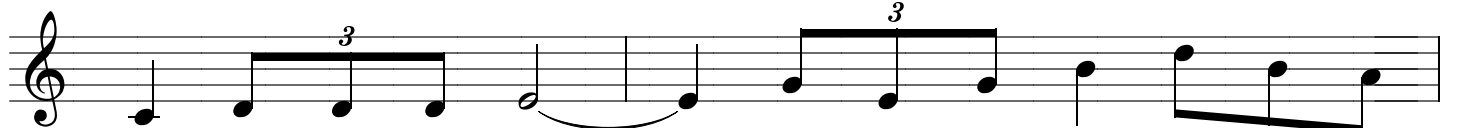
mọc Đẹp vô tư như những cánh lan rừng Bang - Kok chiếu
học Học trông con hay may vá thêu thùa Khi cố bập

nay trời mưa lất phất Có làm em nhớ tháng sáu mưa Sài Gòn Nhớ bóng mẹ
bẹ vài ba tiếng Thái Có làm em nhớ tới thuở (.) lên năm Nhớ lúc đánh

già mắt đôi mù tăm Nhớ đám em thơ đang mỗi mòn trông Chiều nay nhìn
vân hai tiếng Việt Nam Nhớ chiếc hôn nồng của mẹ và cha Lịch sử Việt

sông Chao Phra - ya đó Có làm em nhớ tới sông Nhà
Nam qua bao giòng tổ Chứa từng đen tối tối hơn hôm

Bè Nhớ những con lạch cống rãnh gập ghềnh Nước vẫn một màu đen
nay Những cô gái Việt bán thân quê người Nổi đau nhục này, không

nhưng là nước của em Sẽ không thể nào đen như thế mãi
riêng gì mỗi mình em Mà của chung mọi người còn một lương tâm

Đêm nay một mình anh viết nốt bài thơ Dẫu biết không thể nào tới tay em được

Thơ của riêng anh người anh nhu nhược Giữa muôn vạn khổ đau chỉ biết đứng nhìn

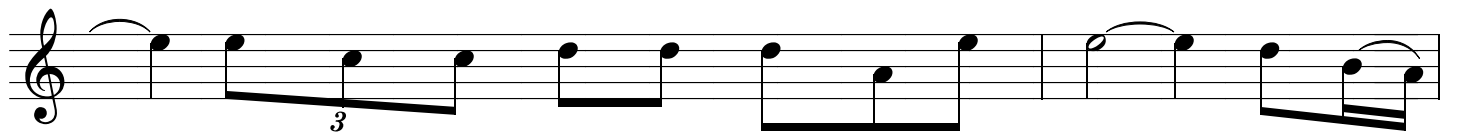
Nước Mỹ ấm no làm anh quên tất cả Ngày anh

đi mang hờn căm nung nấu Hẹn non sông một sớm sẽ quay về Em thanh

binh reo rắc vạn trời quê Em mạch sống ươm trên từng nắm đất

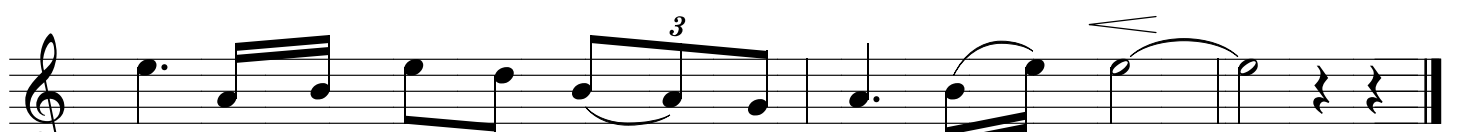
Giấc mộng ngày xưa anh không còn muốn nhắc Vẫn lạnh

lòng sống lại giữa đêm mơ Anh đang khóc một mình Hay đang khóc trong

thơ Không! Chỉ là hạt bụi vừa rơi vào trong mắt Hạt bụi

đó Hạt bụi đó chính là đời em đã mất